

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante RV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Vir. vsus est dicēs lib. ænei. viij. Teutonico ritu soliti intorquere Cateias. Crates cū e & t non aspiratis: ppriū viri nomen fuit: & facit in grō Cratis vel Craretis: sicut hermes chremes.

Cratera. ræ. Require in dictione Crater.

Craterus. Ibidem. Crates. tis. Ibidē.

Cratis cū e & t exilibus scēmi. gen. notū vocabu lū est. Crathis cū c exili & th aspirato. fluuius ē achiuorū: teste Hero. lib. histo. i. Alius eiusde nominis est in Calabrya: cuius meminit Oui. in lib. metamor. xv. dicens. Crathis & hinc Sy baris nostris cōtermin⁹ oris. Et facit in grō Cra tis: vel Crathidis. Oui. lib. fastor. iij. Et prope piscos lapidosi Crathidis amnes.

Crebritas. Require in dictione Crebritudo.

Crebritudo & Crebritas in vno fæatione accipi pū: teste Marcel. Vñ & Sisennā refert dixisse li bro. iij. histo. Nā clandestina celeriter transigi crebretudine: apud notos cogitata dici debet: non explanari.

Credo. dis. & creduo: auctore Pom. veteres pſu lere. Vnde etiā Plau. ait. Ipsus nec amat: nec tu creduas: pro credas.

Creduo. Require in dictione Credo.

Crepida. Require in dicti. Crepido.

Crepido abrupta dicii saxi altitudo: teste Ser. & nōnunq̃ p cauerna ponit. & producit pi syllā. dicente Iuue. Nulla crepido vacat. Crepida fuit teste Ser. Tusculū calciamentū: qd̃ corrigiis liga bat. & corripit mediā. Hora. in ser. Chrysipp⁹ dicat sapiēs: crepidas sibi nunq̃ aut soleas fecit. At p^o Per. calciamentū innuit fuisse Græcorū: ait em̃ saty. ij. Nō hic qui in crepidis Graiorū lu dere gestit. nec a crepo crepida deducit: vt Vgu tio soniauit: sed græcū est vocabulū: teste Gel. lib. xij. noct. att. Et format diminutiue Crepi dula. Vñ idē Gel. li. pſato ait. Omnia em̃ id ser me genus: quibz plātaz calces im̃ in fine tegūt: cetera ppe nuda: & terrenbus habenis vincta sunt: soleas dixerūt. & nōnunq̃ græca voce cre pidulas. Et cū c exili & i latino crepido scribit.

Crepidula. Require in dicti. Crepido.

Cressa cū c exili & duplicato l scribit: & a Kp̃ss̃ qd̃ est cretenis format: vbi apud græcos est k absq̃ diphthong. Iuue. saty. x. Nec Sthenobœa minusq̃ Cressa excanduit: id est cretenis Phæ dra. Oui. heroidū. Mittit amazonio cressa puel la viro. Cressæa cum c exili & duplicato l: & æ diphthō. in media syl. regio est Macedoniæ lit toralis: teste Herodoto lib. histo. vij.

Cressæa. Require in dictione Cressa.

Creston cū c & t exilibus scribit: vrbs fuit Tyls nobz. Crestona eadē scriptura: regio ē Macedo niæ: cōtermina Mydoniæ: teste Hero. li. hist. vij. Creta huius cretæ: & crete huius cretes declinari potest: insula est: als masculi. gñe Candanx co

gnominata. Et a creta sit cretæus cū æ diphthō. in media syllā. & cretenis. Vir. li. xij. Dīctamū genitrix cretæa carpit ab Ida. Et Apostolus ait Cretenses semper mendaces.

Crete. Require in dictione Creta.

Cretenis. Ibidem. Cretæus. Ibidē.

C ante RI & RO

Criminor cōmune verbū est: teste Pro. dicimus em̃ criminor te criminor abs te. Veteres tñ etiā crimino nas ptulerūt: testibz Prisci. & Marcel. Ennū inducente dicentē. Is nō bene tibi vult: q falso te criminat.

Crimino. Require in dicti. Criminor.

Crinis tam scēmi. q̃ masculi. veteres protulerunt: vt Caper testatur & Probus.

Crypra cū c & t exilibus & y græco scribit. Nec a crepo descēdit: vt Vgu. somniauit: sed a Kp̃v πτω verbo: quod est occulto: nam subterra nea cauerna crypra dicitur.

Crytallum. Requi. in dicti. Crytallus:

Crytallus scēmi. gene. & crytallum neutro de clinari potest. Psalmographus. Mittit crytallū suū sicut buccellas. Marua. Cum tibi Niliacus portet crytalla carapulus. At p^o Isidorus & Pa pias crytallus masculi. tradunt esse generis. Et cū c & t exilibus & y græco: & duplicato l scri bit: componiturq̃ ex Kp̃v ὄσ: quod est gelus & a στελλω contraho: ita vt gelu concretū crytallū fīcatur.

Crocium. Require in dictione Crocus.

Cocromagon. Ibidem.

Crocum. Ibidem.

Crocus & crocum declinari potest: & cū c exili vtrobiz scrib. i. Iuue. Spirantēq̃ crocos. Plin. lib. xxi. natura. histo. Est quoq̃ vis expressi vn guenti crocino: quod cocromagon appellant. Habet suas vilitates cōtra suffusiones oculorū: vrinas magis excalefacit q̃ croco ipsum opu mū. Virg. geor. iij. Et glaucas falices: casiamq̃ crocumq̃ rubentē. Crocinū mediam corripit syllabā. Propert. Et crocino nares murreus vngat onyx. Sunt tamē qui solū pro flore cro cum masculi. genere volunt declinari debere.

C ante RV

Cruciatu cruciatio cruciamen cruciamētū: cru cium in vno significato accipi possunt. Festus.

Cruciū est quod cruciat. Quinetiā insuaue vi nū Lucilius crucium (Festo referēte) appellauit

Cruciatio. Reg. i dic. Cruciat⁹ Cruciamē. Ibidē

Cruciamētū. Ibidem. Crucium. Ibidem.

Crusta scēmi. gen. & crustum neu. declinari pōt: verū vt Acron tradidit in Hora. & in Vir. Ser uius: inter crustā & crustū hoc distat: q̃ neutro genere crustū de re dicii comestibili: vt est apud Vir. ænei. vij. Et violare manu malisq̃ audaci bus orbē Fatalis crustū. Quom p^o crusta fce.

genere proferi de re: vt iſdem autē: intelligit nō comestibili: vt est crusta metalli: ligni: glaciei: dicente etiā geor. Virg. Concreſcūt ſubitæ cur- renti in flumine cruſtæ. Sed hæc traditio nō ſp obſeruata eſt. Vnde Varro de lingua latina ait Cruſtulum a cruſta pultis: eo q̄ vt coriū exuriſt cruſta dicta. Quare nihil diſſerre dixerim cru- ſtum ptuleris aut cruſtā: & ab his diminutiue cruſtulum aut cruſtulā. Hiero. in Exodo capi. xxix. Tolle panes azymos: & cruſtulam abſq̄ fermento. Hora. ſer. xiiij. Sunt quorū igneū no- na tñ cruſtula p̄mit. Idē Hora. i. Pueris olim dant cruſtula blandi Doctores. Iuue. Nos cola- phum incutimus lambenti cruſtula ſeruo.

Cruſtula. Require in diſtione Cruſta.

Cruſtulum. Ibidem.

Cruſtum. Ibidem
Cruſtam maſcu. q̄ ſcemi. gen. eſt: teſtibz Capro: Probo: Pompeio. Vñ eſt illud Grachi. Dignus fuit q̄ malo cruce periret. Et Apoſtolus ad Ga- latas ait. Mihi autē abſit gloriari niſi in cruce do- mini noſtri Ieſu Chriſti: per quē. ſ. cruce: mihi mūdus crucifixus eſt: quod imperiti eccleſiaſtici putant eſſe relatiuū huius genitui Ieſu Chriſti.

C ante VB VC & VD

Cuba lingua Tabinorū kētica vocat: a qua fit p̄ diminutionē cubiculū: auctore Pompe. quod Lau. lib. elegā. improbat: cū in cubiculo cuba locata ſit. Verū (vt puro) melius Var. ſenſit: cū in li. de lingua latina ait. A cubatione cubiculū eſt: a ſeſſione ſediculū nō eſt: qui a nōnullis ma- ſcu. ge. cubiculus dicit. Eſt etiā cuba vrbs Indig- reſte Ptolemæo.

Cubiculū. Reg. i. dic. Cuba Cubiculus. Ibidē
Cubiti p̄ cubiti meſura neu. gen. eſt. Hiero. iñ contra aliorū conſuetudinē maſcu. gen. ptulit: quom lib. regū. iij. ca. vi. ait. Domus autē quā edificauit rex Salomon domino: habebat ſexa- ginta cubitos in longitudine & viginti cubitos in latitudine & triginta cubitos in altitudine. Cu- bitus autē p̄ accubitu q̄ritā declina. eſt maſ. gen.

Cubitus. Require in diſtione Cubitum.

Cubo cubas primæ format præteritū cubaui & quidē ſcđm analogiā: ſupinū q̄o cubatū. Hiero. i. Hezechiele ca. xix. Quare mater tua legna inter leones cubauit.

Cubus. Require in diſtione Cybus.

Cucuma. Require in diſtione Cucumer.

Cucumer & cucumis i recto declinari pōt: & cū exili vtrobiq̄ ſcribi: mediāq̄ ſyllabā tā cucu- mer q̄ cucumis corripit: & ſi Alexāder p̄duxe- rit dicens: Sed deme cucumer. Nec ab eo q̄ eſt amarus cucumis deducit: vt ridiculus ſomnia- uit Vgu. ſed auctore Varro. de lingua latina: a cruore dictus eſt: ita vt dicantur cucumeres: q̄ſi curuicumeres. Vir. in geor. Creſceret in ventrē cucumis: nec ſera comantē. Propertij. Ceruleus

cucumis: tumidoq̄ cucurbita ventre. Cucuma eadē ſcriptura genus eſt vaſis ænei.

Cucumis. Require in diſtione Cucumer.

Cudo cudiſ facit in præterito cuſi: teſtibz Chariffo: & Diome. At q̄o Prifcia. ſm quorundā opini- onē dicit q̄ facit cudi. Quod & Iuſtineri pōt au- ſtoritate Vir. ænei. i. ita dicentis. Ac primū ſili- eis ſcintillā excudit Achates. Vbi excudit præter- ti t̄pis eſt nō p̄ntis: quia aliud præteritū ſubiunxit ſq̄ ſuſcepit. Hæc opinionē ſecutus eſt Alexāder in regula: In ſi do vertit. Cuſi ergo & cudi i p̄to dicere poſſum⁹. Eſt autē cudere: tūdere fabricare ſculpere polire. & a cēdo deſcēdit. auctore Pōp.

C ante VI & VL

Cuias & cuiatis in recto dici pōt: teſte Prifcia. qd̄ & veteres (vt ait) ptulerūt. Vñ etiā Plau. ait in Pœnulo. Quid ſi cuiatis: vnde ſir: ne parſeris. Cuius cuiā cuium accentū ſup̄ cu ſylla. detinet: teſte Sergio i Donatū. Vir. in bucco. Dic mihi Damocra cuium pecus an Melibœi.

Cuiatis. Requ. in dicti. Cuias Cuius. Ibidē.

Culeolus. Reg. in dic. Coleus Culeola. Ibidem

Culeus. Ibidem Culeolū. Ibidē.

Culullus. Ibidem.

Culigna cū exili & vnico l ſcribi. Nec a culeo deducit: vt Vgu. ſomniauit: ſed ab eo q̄ græci Κωλικά dicunt: vt ſcribit Feſtus. Gen⁹ e vaſis Caro. Culignā i ſœnogræco ponit: vt bñ oleat Culina: popina: coquina in vno ſcato ab aucto- ribz vſurpan. Iuue. ſary. iij. Sequit ſua quemq̄ culina. Hora. in epiſto. Quæ tu pulchra putas: fornix tibi: & cuncta popina.

Culmen. Require in dicti. Columna.

Cultellū. Reg. in dic. Culter Cultellus. Ibidem

Culter huius tri. maſcu. gen. & cultrū neu. dedi- nari pōt. Vir. Supponit aliq̄ cultros. Feſtus clu- naculū cultrum eſt ſanguinariū. Culter format diminutiue cultellus: cultrū q̄o cultellum.

Cultrum. Require in diſtione Culter.

Culus cū vnico l ſcribi: & a Κωλο q̄ græci dicunt deriuat: nō autē ab eo qui eſt curruſ: quia ſcilicet per culū interiora diſcurrant: vt Pa- pias & Catholicon ſomniauerunt.

C ante VM & VN

Cuma. Require in diſtione Cumæ.

Cumanus. Ibidem.

Cumba. Require in diſtione Cymba.

Cumbo cumbis tertie coniuga. facit in præterito cubui: in ſupino cubitum.

Cumeus. Require in diſtione Cumæ.

Cumæ pluralis tñ nu. vrbs eſt Campanie: de q̄ Iuuen. meminit: quom ait: Laudo tñ vacuis q̄ ſedē ſigere: Cumis detinet: a q̄ ſit Cuman⁹ & cu- mæus cū æ diph. Vir. in buc. Vluma cumgi ve- nit iā carminis ætas. Cumamæ vrbs ē Aeoliæ reſte Ptole. qua etiam cumani vocati ſunt.

F iij